

Kultur- og kirkedepartementet
Pb 8030 Dep
0030 OSLO

Deres ref.
2009/00870 KU GHE:amb

Vår ref.
09/05724-3 HLN

Dato
14.12.2009

DIFIs rapport Nye tider – nye takter? En gjennomgang av Rikskonsertene - høringsuttalelse fra Norsk kulturråd

Vi viser til Kultur- og kirkedepartementets høringsbrev av 14.09.2009. Med dette oversendes høringsuttalelse fra Norsk kulturråd. Rådets uttalelse er konsentrert om behovet for en gjennomgang av Rikskonsertenes rolle i norsk musikkliv.

Kulturrådet understreker viktigheten av en gjennomgang av Rikskonsertenes virksomhet, og hvordan denne har endret og utviklet seg i den perioden institusjonen har eksistert, i relasjon til endringer i det omkringliggende musikkfeltet.

Siden Rikskonsertene ble etablert i 1968 på initiativ fra Norsk kulturråd, er det ikke blitt foretatt noen evaluering eller gjennomgang av Rikskonsertene. Kulturrådet mener at en slik gjennomgang nå er naturlig, blant annet som en oppfølging av Løken-utvalgets rapport *Forenklet, samordnet og uavhengig - Om behov for endringer i tilskuddsforvaltningen for kunst- og kulturfeltet* og St.meld. nr. 21 *Samspill. Et løft for rytmisk musikk*.

Kulturrådet mener at DIFI-rapporten ikke møter dette behovet i tilstrekkelig grad. Det er også metodiske svakheter ved rapporten.

Mandat for utredningen -

Mandatet omfatter en gjennomgang av innretningen av Rikskonsertenes utadrettede virksomhet så vel som den interne virksomheten, samt andre aktørers vurderinger og Rikskonsertenes utviklingspotensiale i lys av de øvrige punktene.

Med bakgrunn i den utviklingen som norsk musikk har hatt siden 1968 – en utvikling hvor Rikskonsertene gjennom årene har spilt en betydelig rolle, forventet Kulturrådet en mer grundig utredning om Rikskonsertenes musikkpolitiske rolle. Rikskonsertenes virkefelt og omgivelser er naturligvis kraftig endret på de 40 årene som er gått siden institusjonen ble opprettet. Etter Kulturrådets mening burde en evaluering av Rikskonsertene i 2009 av den grunn innebære

- en analyse av hvordan Rikskonsertene har endret og utviklet sin virksomhet i den perioden institusjonen har eksistert, i relasjon til endringer i det omkringliggende musikkfeltet

- en kunstfaglig vurdering av de roller og funksjoner Rikskonsertene har i norsk musikkliv i dag

Det påpekes riktignok i gjennomgangen at det har skjedd vesentlige endringer i forutsetningene for virksomheten siden etableringen i 1968. Antallet profesjonelle musikere har økt kraftig, konsertarrangører og fylkeskommuner har utviklet sine ressurser. Samlet gir dette: *"et mer fungerende konsertmarked og fører til at Rikskonsertenes oppdrag ikke lenger er selvforklarende. I en slik situasjon må det legges vekt på å dokumentere måloppnåelse og ressursutnyttning."*(rapportens oppsummering).

Gjennomgangen løfter fram noen viktige problemstillinger, men følger ikke disse i tilstrekkelig grad opp. Slik blir rapporten best egnet som et redskap for vurderinger om Rikskonsertenes disposisjoner og interne ressursbruk, og ikke i så stor grad egnet som grunnlag for en mer overordnet kulturpolitisk vurdering av Rikskonsertenes rolle.

En mer omfattende utredning av Rikskonsertenes virksomhet kunne vært et viktig skritt i retning av å etablere et oppdatert kunnskapsgrunnlag for kulturpolitikken på musikkområdet.

Metodiske valg

Kulturrådet stiller spørsmål ved Difis valg av metode for innhenting av datagrunnlag til gjennomgangen. Det er særlig de følgende områdene rådet stiller seg kritiske til:

- Det er en svakhet ved Difis metodiske valg at man legger til grunn Rikskonsertenes egne spørreskjemaundersøkelser blant publikum (2006) og arrangører for offentlige skolekonsert (2007) og utøvere som har hatt oppdrag for Rikskonsertene (2007) uten at bindingene mellom RK og respondentene i undersøkelsen ikke problematiseres.
- Kun fire intervjuer med utøvere/utøverorganisasjoner gir ikke et tilfredsstillende grunnlag for en gjennomgang av de kunstfaglige sidene ved Rikskonsertenes virksomhet og Rikskonsertenes relasjon til kunstnerne.
- Svarprosenten på de skriftlige intervjuene er i snitt under 23 prosent. Dette vurderes som en lav svarprosent og metodisk sett er dette problematisk.
- Inntrykk og spissformulerte påstander som framkom i datamateriale fra den kvalitative intervjurunden, ble lagt fram for nøkkelpersoner i Rikskonsertene på et arbeidsseminar for å få innspill og supplement til datagrunnlaget for gjennomgangen. Dette skaper uklarhet om hvorvidt Rikskonsertene er gitt anledning til å påvirke resultatet av gjennomgangen.

Samlet svekker disse metodiske forholdene kvalitetssikringen av datagrunnlaget som ligger til grunn for gjennomgangen. Det empiriske grunnlaget for rapporten synes generelt svakt.

Til konkrete forhold som rapporten delvis omfatter

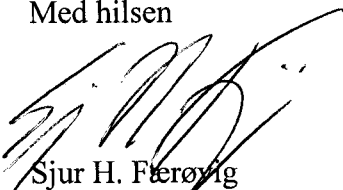
Til de konkrete ressursmessige disposisjonene som rapporten delvis belyser, har Kulturrådet følgende synspunkter:

- Rikskonsertens offentlige konserttilbud især, men også skolekonserttilbudet, bør vurderes på sitt faglige innhold, slik det også begrunnes fra Rikskonsertene selv. Rapporten går ikke i tilstrekkelig grad inn i en slik vurdering av konsertvirksomheten, selv om dette er en meget sentral del av begrunnelsen for institusjonens virksomhet.

- Rikskonsertenes rolle som bransjeaktør i det generelle markedssystemet av tilbud og etterspørsel som profesjonelle aktører på musikkfeltet i dag opererer innenfor, er ikke i tilstrekkelig grad belyst. Det kan se ut som Rikskonsertene stadig mer tilpasser seg bransjen for å holde tritt med dagens bransjemessige utfordringer i konsertmarkedet. Opplevs Rikskonsertene som samarbeidspartner eller konkurrent av de øvrige aktørene? Det er likevel prisverdig at rapporten påpeker at *"..satsing på populære sjangere, store byer, kjente artister og velprøvde konsertformater av private markedsaktører kan oppfattes som konkurransevridning"* (rapportens oppsummering).
- Hensiktsmessigheten ved å ha et sentralt produksjonsselskap burde vært problematisert i gjennomgangen.
- Rikskonsertenes rolle som agent/management for utvalgte utøvere gjennom institusjonens ulike satsninger er ikke omtalt i rapporten.
- Etter Kulturrådets mening burde evaluering også omfatte en sammenligning av Rikskonsertenes virksomhet med hvordan andre offentlige virkemidler for det profesjonelle musikkfeltet er innrettet mht kvalitetsvurdering og generell ressursutnyttelse.

For å gjøre de musikkpolitiske virkemidlene mest mulig treffsikre, kreves det en grundig gjennomgang av den samlede virkemiddelbruken for musikkområdet. Som et ledd i arbeidet med å sikre et godt musikktilbud i hele landet og for å oppdatere kunnskapsgrunnlaget for politikken, er gjennomgangen av Rikskonsertene virksomhet viktig. Etter Kulturrådets syn klargjør ikke rapporten i tilstrekkelig grad om dagens organisering av Rikskonsertmodellen er hensiktsmessig for å nå hovedmålet slik det ble beskrevet i 1968: "Rikskonsertene skal gjøre levende musikk av høy kvalitet tilgjengelig for alle mennesker i landet". Kulturrådet etterlyser derfor en mer grundig gjennomgang av Rikskonsertenes virksomhet enn hva den foreliggende rapporten representerer.

Med hilsen

Sjur H. Fjørøy
seksjonssjef

Hilde Lea Næss
rådgiver